

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ
«БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД
«ДОБРОБУТ УКРАЇНИ»
ЄДРПОУ 40234987
61018, Україна, м. Харків,
вул. Отакара Яроша, 61-А, к. 10

CHARITABLE ORGANIZATION
«CHARITABLE FOUNDATION
«EUDEMONY OF UKRAINE»
№ 40234987
Otakara Yarosha street 61-A ap. 10 Kharkiv
Ukraine 61018

№3 від 06.01.2023

НАКАЗ

Про затвердження Політики захисту дітей

З метою дотримання цінностей організації, захисту прав дитини та підвищення дисципліни всіх задіяних до діяльності, що пов'язана з дітьми керуючись Статутом

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Політику Захисту дітей Благочайної організації «Благочайного фонду “Добробут України» (додається).
2. Контроль за виконанням даного наказу покласти на офіцера з захисту дітей організації.

Голова Правління

Вікторія ПРЕОБРАЖЕНСЬКА

З Наказом ознайомлені:

Офіцер із захисту дітей Фонду
Метью Ноулс

Дата: «06» січня 2023 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказом Голови Правління
БО “БФ «ДОБРОБУТ
УКРАЇНИ»
від 06.01.2023 №3

ПОЛІТИКА ЗАХИСТУ ДІТЕЙ
БЛАГОДІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД “ДОБРОБУТ УКРАЇНИ»

м. Харків – 2023 рік

1. Загальні положення

1.1 Політика Захисту дітей (далі – Політика) встановлює в Благодійній організації «Благодійний фонд “Добробут України» (далі – Організація) основні правила та положення, які стоять на сторожі захисту дітей та забезпечують безпечну діяльність організації.

1.2 Визначення термінів:

Дитина - Будь-яка особа у віці до 18 років;

Жорстоке поводження з дитиною - складається з усього, що окремі особи, установи або процеси роблять або не роблять, що прямо або опосередковано завдає шкоди дітям або завдає шкоди їх перспективам безпечного і здорового розвитку в дорослому житті;

Фізичне насильство - це невикладкове застосування фізичної сили, яке навмисно або ненавмисно призводить до ризику або реальної травми дитини. Насильство по відношенню до дітей - це удари, різкі рухи-струс, отруєння, опікання або опіки, утоплення, удушення або інше заподіяння невикладкового фізичної шкоди дитині. Фізичну шкоду також може бути заподіяно, коли хтось з батьків або опікун сфабрикував симптоми або навмисно викликає хворобу або заподіює тимчасову, постійну травму або інвалідність дитини;

Нехтування включає в себе, крім іншого, ненадання достатнього харчування; одягу, який підходить або відповідає сезону і / або укриття (житла).

Нехтування також не в змозі запобігти шкоді; нездатність забезпечити адекватний нагляд; нездатність забезпечити доступ до належного медичного догляду або лікування або надання неналежного медичного лікування (наприклад, прийом ліків, якщо вони не дозволені); або нездатність забезпечити безпечне середовище (наприклад, схильність до насильства, небезпечне місце для проведення програмних активностей, «небезпечний сон», ситуації, коли дитину відпускають до дорослого, який не має права проводити час з дитиною, доступ до зброї або шкідливих об'єктів, нездатність захистити простір, де діти проводять час, тощо). Це також можуть бути співробітники Організації, партнери, підрядники та суб-грантоотримувачі, що не застосовують мінімальні вимоги, викладені в обов'язкових процедурах;

Емоційне насильство передбачає нанесення шкоди емоційному, інтелектуальному, психічному чи психологічному розвитку дитини. Це може бути як одинична подія, так і на постійній основі. Емоційне насильство включає, але не обмежується будь-яким зверненням, що принижує гідність (наприклад, погане поводження з людьми, загрози, крики / лайки, глузування, постійна критика, приниження, ситуації, коли людину постійно соромлять

тощо), нездатність задовольнити емоційні потреби дитини і відкидання, ігнорування, тероризування, ізолювання або обмеження дитини;
Сексуальне насильство - це залучення дитини в сексуальні дії, незалежно від того, чи усвідомлює дитина, що відбувається. Дії можуть включати фізичний контакт, в тому числі напад шляхом проникнення (наприклад, зґвалтування або оральний секс) або непроникаючі дії, такі як мастурбація, поцілунки, розтирання і дотик через одяг. Вони можуть також включати в себе безконтактні дії, такі як залучення дітей до перегляду або створення фотографій сексуального характеру, спостереження за сексуальними діями, спонукання дітей поводитися сексуально неналежним чином або підготовка дитини до процесу насильства / зґвалтування (в тому числі за допомогою інтернету). Не тільки дорослі чоловіки роблять сексуальні наруги. Жінки, а також інші діти теж можуть здійснювати акти сексуального насильства;

Дитяча експлуатація - це загальний термін, який використовується для опису жорстокого поводження з дітьми, яких примушують, обманюють або продають з метою експлуатації. Для Організації дитяча експлуатація включає в себе сучасне рабство і торгівлю дітьми та змушення або вербування дітей для участі в збройному конфлікті.

Дитяча сексуальна експлуатація є однією з форм сексуального насильства над дітьми. Це відбувається, коли людина або група людей використовує нерівність сил для примусу, маніпулювання або обману дитини або молодої людини у віці до 18 років в сексуальній активності;

(а) в обмін на те, що жертва потребує або що вона хоче, і / або (b) за фінансову винагороду або підвищення статусу винного в скоєнні злочину. Жертва могла бути піддана сексуальній експлуатації, навіть якщо сексуальні дії здаються узгодженими.

Дитяча сексуальна експлуатація не завжди передбачає фізичний контакт; вона також може статися при використанні технологій. Для БО "БФ "ПОСМІШКА ЮА" сексуальна наруга над дітьми та їх експлуатація також включає ранні та примусові шлюби.

Дитяча праця - це праця, яка позбавляє дітей їхнього дитинства, їх потенціалу та гідності, і яка завдає шкоди фізичному та розумовому розвитку. Це робота, яка:

- є психічно, фізично, соціально або морально небезпечною і шкідливою для дітей; а також
- заважає їх навчанню;
- позбавляє їх можливості відвідувати школу;
- зобов'язує їх передчасно покинути школу; або ж
- вимагає від них можливості поєднувати відвідування школи з надмірно довгою і важкою роботою.

2. Обізнаність та попередження

ЗБІЛЬШЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ТА ОБІЗНАНОСТІ

- 2.1. Політика Захисту дітей має бути у вільному доступі для всього персоналу Організації, інших представників/ць чи партнерських інституцій.
- 2.2. Розповсюдження має проводитись таким чином, щоб переконатись, що політику Захисту дітей чітко розуміють; це включатиме переклад на місцеві мови, ввідний інструктаж, тренінги, плакати, листівки, зображення та матеріали, приязні до дітей.

НАБІР НА РОБОТУ ТА ВІДБІРКОВИЙ ПРОЦЕС

- 2.3. Набір на роботу та відбірковий процес персоналу має відображати обов'язки Організації, а саме: захищати дітей шляхом забезпечення попереджень, перевірок та процедур, спрямованих на визначення тих людей, яким не підходить робота з дітьми.
- 2.4. Успішним кандидатам має бути повідомлено про фундаментальний та обов'язковий характер цієї політики та на той факт, що це стосується як особистого, так і професійного життя.

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛІТИКИ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ В УПРАВЛІНСЬКІ СИСТЕМИ ТА ПРОЦЕСИ

- 2.5. Політика Захисту дітей має бути втілена в усі системи, стандартні робочі процедури та процеси, які будь-яким чином пов'язані з захистом дітей, таким чином, щоб була встановлена така атмосфера, де права дитини поважаються, а сексуальна експлуатація дитини є неприйнятною.
- 2.6. Політика Захисту дітей має відобразитись в усіх управлінських та кадрових процесах, які визначають, як персонал та інші представники виконують свою роботу, включаючи опис робочих обов'язків, стандартні робочі процедури, повноваження, договори працевлаштування, кодекси поведінки, системи управлінського виконання та дисциплінарні процедури. Недотримання аспектів Захисту дітей вважається серйозним дисциплінарним порушенням.
- 2.7. Діти та їх опікуни мають знати про системи, які існують для повідомлення про занепокоєння чи скаргу. Як ключові зацікавлені сторони, вони мають знати про політику захисту дітей та якої поведінки вони можуть очікувати від персоналу, інших представників/ць та партнерів по відношенню до них. Для поширення цієї інформації мають використовуватись матеріали, приязні до дітей.
- 2.8. У випадках коли організація відповідає за забезпечення діяльності чи послуг для дітей, вони завжди будуть убезпечувати їх в міру власних можливостей. Якість цих послуг та діяльності має відображати принципи та процедури політики захисту дітей.

ОЦІНКА РИЗИКУ ТА УПРАВЛІННЯ РИЗИКОМ

2.9. Всі діяльності в рамках організації необхідно оцінювати, щоб впевнитись, що всі ризики захисту дітей визначені, а адекватні міри контролю прийняті. Ці аспекти мають бути включені в структури спостереження та оцінки таких діяльностей.

2.10. Всі діяльності, що включають контакт з дітьми через використання інформаційних технологій, необхідно оцінювати, щоб впевнитись, що всі ризики захисту дугей визначені, а адекватні міри контролю прийнято. Ці аспекти мають бути включені в структури спостереження та оцінки таких діяльностей.

2.11. Робота з дітьми та їх опікунами з метою маркетингу, медіа/комунікацій, консультацій, участі та адвокатської діяльності мають базуватись на інформованій згоді та не мають експлуатувати дитину чи опікуна, збільшувати їхню вразливість, або наражати їх на ризик. Необхідно створити адекватні міри контролю для таких діяльностей та визначити практичне керівництво.

НАВЧАННЯ ТА РОЗВИТОК.

2.12. Персонал, представники/ці та працівники/ці партнерських інституцій мають отримувати належну підтримку у розвитку вмінь захисту дітей, знань та досвіду, необхідного для їхньої ролі в організації. Працівники/ці, на яких лежить відповідальність реагування на випадки сексуальної експлуатації дітей та насильства, мають пройти тренінг з реагування на такі випадки.

2.13. Розуміння політики захисту дітей має бути включено у ввідний інструктаж та обов'язковий тренінг для персоналу та інших представників. Чутливість та розуміння місцевих обставин та культури мають бути включені в навчання та тренінг, які є такими, що не шкодять дітям.

ПАРТНЕРИ.

2.14. Всі угоди Організацією та партнерськими організаціями мають включати договір з політики Захисту дітей.

2.15. Партнерські інституції мають приймати цю політику захисту дітей або розробити власну політику подібних стандартів та підходу. Договори з партнерами мають чітко визначати узгоджені процедури повідомлення та розслідування занепокоєнь, включаючи порушення політики. Про порушення в рамках партнерських інституцій необхідно повідомляти організацію.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

2.16. Організація забезпечує правильне використання інформаційних та комунікаційних технологій, таких, як інтернет, веб сайти, соціальні мережі, цифрову фотографію для переконання в тому, що дитині не загрожує ризик. Такі перестороги мають охоплювати як використання цих технологій нашим персоналом та представниками/цями, так і дітьми, які використовують ці технології від нашого імені або у відповідь на запит від нашої організації.

Організація вважає, що безпека в Інтернеті є невід'ємною частиною забезпечення безпеки. SCI буде переглядати контент матеріалів, розміщених в Інтернеті і періодично оцінювати інші механізми забезпечення безпеки в Інтернеті, щоб забезпечити послідовне застосування цієї політики і будь-яких пов'язаних між собою політик.

SCI буде, наскільки це можливо:

- визначати підходи до навчання і підвищення обізнаності про безпеку в Інтернеті в рамках наших програм;
- давати можливість всім співробітникам працювати безпечно і відповідально, наслідувати позитивні зразки поведінки в Інтернеті та керувати професійними стандартами і практикою при використанні технологій;
- визначати чіткі процедури в тому випадку, коли є підозри, пов'язані з питаннями онлайн-безпеки;
- Якщо буде необхідно, SCI розроблятиме проектні втручання, в результаті яких буде змінюватися поведінка в Інтернеті, буде навчати стійкості і сприятиме профілактиці. Ці дії є доповненням до загального керівництва з безпеки в Інтернеті.

ПОВЕДІНКА СТОСОВНО ДІТЕЙ

2.17. Персонал, партнери та інші представники/ці в жодному разі не повинні:

- Бити чи вчиняти жорстокість по відношенню до дитини фізично чи психологічно.
- Залучати у сексуальну діяльність або мати сексуальні стосунки з будь-ким, молодшим за 18 років, незалежно від віку, який вважається прийнятним у даній місцевості. Помилкова впевненість у віці дитини не є виправданням.
- Розвивати з дітьми стосунки, які можуть будь-яким чином вважатись експлуатаційними чи насильницькими.
- Діяти таким чином, що може вважатись насильницьким або піддавати дитину ризику насильства.
- Використовувати мову, робити припущення або інші поради, які є неприйнятними, образливими чи насильницькими.
- Фізично поводитись таким чином, який є неприйнятним або сексуально провокативним.
- Залишати дитину/дітей, з якими вони працюють, в себе вдома на ніч без нагляду, окрім надзвичайних ситуацій з попереднім дозволом від їхнього керівника.
- Спати в одному ліжку з дитиною, з якою вони працюють.
- Спати в одній кімнаті з дитиною, з якою вони працюють, крім надзвичайних ситуацій з попереднім дозволом від їхнього керівника.
- Виконувати за дітей дії особистого характеру, які вони можуть виконати самостійно.

- Виправдовувати або брати участь у діях дитини, які є незаконними, небезпечними або образливими.
- Діяти з наміром принизити, засоромити, недооцінити або погіршити стан дитини, або іншим чином вчинити емоційну шкоду.
- Дискримінувати, показувати несправедливе необ'єктивне ставлення або приязнь до конкретних дітей у порівнянні з іншими дітьми.
- Проводити надмірну кількість часу разом з дітьми окремо від інших дітей.
- Ставити себе у становище, де вони стають вразливими до судових звинувачень у неправомірній поведінці.

Це не є повним та вичерпним переліком. Працівники, партнери та інші представники постійно мають уникати дій чи поведінки, яка може бути невірно трактована, містити неправильні методи роботи чи потенційно образливу поведінку.

2.18. Важливо, щоб весь персонал, партнери та інші представники/ці, що контактують з дітьми:

- Знали про ситуації, які можуть створювати ризики та вміли вирішувати їх.
- Планували та організовували роботу та робочі місця так, щоб мінімізувати ризики.
- Були у зоні видимості іншими людьми при роботі з дітьми.
- Переконувались в існуванні культури відкритості, що дозволяє повідомляти про будь-які ситуації занепокоєння та обговорювати їх.
- Переконувались в існуванні відчуття відповідальності між персоналом, щоб неправильні методи роботи або потенційно образлива поведінка не були не помічені.
- Розмовляти з дітьми про їх контакти з працівниками чи іншими людьми та заохочувати їх повідомляти про будь-які занепокоєння.
- Наділяти дітей повноваженнями – обговорювати з ними їхні права, що є прийнятним та неприйнятним та що вони можуть зробити у разі виникнення проблеми.
- Встановлювати високі особисті та професійні стандарти.
- Поважати права дітей та ставитись до них справедливо, чесно, з гідністю та повагою.
- Заохочувати практику участі з дітьми, що розвине їх власні можливості охорони.

Гуманітарне реагування

SCI зобов'язується захищати людей, що постраждали від стихійних лих і антропогенних криз, а також запобігати і зменшувати насильство, експлуатацію і важкі життєві ситуації, з якими стикаються люди в таких ситуаціях.

SCI визнає, що діти, які живуть в районах, постраждалих від гуманітарних криз, особливо уразливі. Всі організації та треті сторони, які здійснюють діяльність SCI по зниженню ризику лих та гуманітарної готовності та реагування, повинні оцінювати ризики з питань безпеки дітей, застосовувати і ґрунтуватися на

мінімальних вимогах цієї політики щодо безпеки дітей. Розробка і реалізація стратегій і заходів гуманітарного реагування повинні визначати, пом'якшувати і управляти ризиками, пов'язаними з питаннями безпеки дітей. Це включає в себе більш безпечний набір персоналу і більш безпечні підходи до програмної діяльності.

3. Звітність та реагування

ЦЕНТРАЛІЗОВАНА СИСТЕМА

3.1. Організація забезпечує наявності централізованої системи з метою визначення занепокоєнь та негайного реагування на місці повідомлення про нього, з централізованим фіксуванням та аналізом. На додачу, за необхідності ці повідомлення будуть регулярно централізовано розслідуватись та вирішуватись.

МІСЦЕВА ПРОЦЕДУРА ЗВІТНОСТІ

3.2. Кожен регіональний офіс має розробити звітні процедури для визначення того, як і де повідомляється про занепокоєння. Звітня процедура має достатньо детально описувати дії для наслідування у разі виникнення занепокоєння. Звітна процедура має відрізнити інциденти, які сталися поза межами організації та ті, до яких залучений персонал, інші представники так само, як і ті, які спровокували самі діти.

3.3. Місцеві процедури мають включати керівну інструкцію про те, як та де повідомляти про занепокоєння владі країни, наприклад, поліції чи державним/місцевим міністрам/органам влади (наприклад, там, де відбулося порушення). До того ж, вони включатимуть деталі місцевої інфраструктури, місцеві питання насильства в конкретних сферах та місцево доступні ресурси охорони дитини.

3.4. Ці процедури мають бути складені після проведення штатного навчання, керівництво для якого надане.

ОБОВ'ЯЗОК ВСЬОГО ПЕРСОНАЛУ ТА ІНШИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ПОВІДОМЛЯТИ ПРО ЗАНЕПОКОЄННЯ

3.5. Весь персонал Організації, інші представники/ці та працівники/ці інших організацій мусять повідомляти про всі занепокоєння, включаючи конкретні повідомлення та непідтвержені повідомлення про насильство над дитиною або сексуальну експлуатацію, де занепокоєння спричинив член персоналу, інший представник чи працівник партнерської організації.

3.6. Найважливішим пріоритетом для працівника/ці, якому повідомляють про занепокоєння щодо захисту дитини має бути негайна безпека та добробут дитини.

3.7. Місцеві процедури також мають включати процедури, що дозволяють персоналу повідомляти та реагувати на серйозні заяви про насильство та сексуальну експлуатацію, де ініціатори знаходяться за межами організації, її представників чи партнерів.

3.8. Занепокоєння щодо охорони дитини має повідомлятися не пізніше, ніж через 24 години, якщо тільки не існує надзвичайних обставин, що перешкоджають зробити це.

3.9. Процедури мають бути доступними, відомими та зрозумілими для персоналу, представників та працівників партнерських агенцій.

РОЛІ ТА ОBOB'ЯЗКИ ДЛЯ ВТІЛЕННЯ ПОЛІТИКИ ОХОРОНИ ДИТИНИ

3.10. “Контактні особи з питань охорони дитини”, тобто члени персоналу, призначені на отримання занепокоєнь/скарг щодо охорони дитини мають призначатись на відповідних географічних/операційних рівнях директором національного офісу.

3.11. Персонал, призначений на ключові посади, має знати визначені ролі та обов'язки щодо охорони дитини. Це має включати ролі та обов'язки персоналу у оголошенні занепокоєнь/скарг щодо охорони дитини, отримання контактними особами з питань охорони дитини занепокоєнь/скарг щодо охорони дитини, реагування та управління менеджерами цих питань. Люди на таких посадах мають отримувати відповідні інструкції та підтримку.

3.12. Весь персонал, представники та працівники партнерських агенцій мають знати контактні деталі контактної особи для отримання занепокоєнь/скарг щодо охорони дитини.

Процедура подання інформації щодо порушення:

Всі співробітники та учасники проектів Організації зобов'язані письмово одразу повідомляти щодо порушення політики. Можливо, будуть необхідні різні способи подання інформації:

- Звичайне звітування безпосередньому керівнику (менеджеру/керівнику проекту)
- Звітування вище рівня безпосереднього керівника (Голові правління організації)

Інформація, яка має надаватися про порушення:

- Час і місце порушення
- Людина, яка його вчинила
- Тип порушення
- Наслідки порушення
- Будь-які подальші дії, які були вчинені

Повідомлення про порушення будуть сприйматися як такі, що несуть правдиву інформацію. Підозри не повинні стати причиною передчасного покарання доки менеджментом організації не буде проведене вчасне, об'єктивне та чесне розслідування.